

Deinze 21-03-2020

Zoals een turnster, zwaaiend in salto,
handen een ogenblik van leggers los,
de Tolpoortbrug in haar buikdraai.
Zoals een etalagepop in raamarrest op
zoek naar een draagvlak in glazen ogen,

houdt de stad zwevend haar adem in
tot ze weer neerkomt op beide voeten.
Armen, wijd gestrekt, helpen met een
babbel of boodschap voor burens,
door kunst in de nieuwe kosmos van

huiskamers te brengen. In de kleur
van haar schaduw groeien bruggen
uit oevers, boren nieuwe platanen
zomerkoelte uit kasseien, zoeken
meiklokjes naar hun blauwste zaad.

© Steven Van de Putte

Stadsdichter